

Υπόθεση T-24/90

Automec Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Ανταγωνισμός — Υποχρεώσεις της Επιτροπής όταν έχει επιληφθεί
καταγγελίας »

Προτάσεις του δικαστή D. A. O. Edward, ορισθέντος ως γενικού εισαγγελέα, της 10ης Μαρτίου 1992	II - 2226
Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1992	II - 2250

Περίληψη της απόφασης

- Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Πάυση των παραβάσεων — Εξουσία της Επιτροπής — Παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης — Διαταγή σε επιχείρηση να συνάψει συμβατικές σχέσεις — Αποκλείεται
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 85 § 1 και 2· κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρο 3)*
- Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Εξέταση των καταγγελιών — Καθορισμός προτεραιοτήτων από την Επιτροπή — Υποχρέωση διεξαγωγής έρευνας και αποφάσεις με απόφαση επί της υπέρθεσης παραβάσεως — Δεν υφίσταται — Αιτιολογία των αποφάσεων θέσεως στο αρχείο — Δικαστικός έλεγχος
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 190· κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρο 3· κανονισμός 99/63 της Επιτροπής, άρθρο 6)*
- Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Εξέταση των καταγγελιών — Δήψη υπόψη του κοινοτικού συμφέροντος που συνδέεται με την εξέταση υποθέσεως — Κριτήρια εκτιμήςσεως
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 85 και 86)*

4. *Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Έξέταση των καταγγελιών — Απόφαση θέσεως στο αρχείο που αιτιολογείται με τη δυνατότητα του καταγγέλλοντος να απευθυνθεί στον εθνικό δικαστή — Νομιμότητα — Προϊσόθεση*

1. Μεταξύ των συνεπειών, στο επίπεδο του αστικού δικαίου, που μπορεί να συνεπάγεται παράβαση της απαγορεύσεως που θέτει το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, μόνον μία, ήτοι η ακυρότητα της συμφωνίας, ρητώς ορίζεται στο άρθρο 85, παράγραφος 2. Στο εθνικό δίκαιο εναπόκειται να καθορίσει τις άλλες συνέπειες που συνεπάγεται η παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης, όπως η υποχρέωση αποκαταστάσεως της ζημίας που υπέστη τρίτος ή η ενδεχόμενη υποχρέωση συνάψεως συμβάσεως. Ο εθνικός δικαστής είναι, επομένως, εκείνος ο οποίος, σε ενδεχόμενη περίπτωση και κατά τους κανόνες του εθνικού δικαίου, μπορεί να διατάξει έναν επιχειρηματία να συμβληθεί με άλλον.

Δεδομένου ότι η ελευθερία συνάψεως συμβάσεων πρέπει να παραμένει ο κανόνας, δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να αναγνωριστεί στην Επιτροπή, στο πλαίσιο των εξουσιών εκδόσεως διαταγών που διαθέτει για να παύει τις παραβάσεις του άρθρου 85, παράγραφος 1, η εξουσία να διατάσσει επιχείρηση να συνάψει συμβατικές σχέσεις, εφόσον, κατά γενικό κανόνα, η Επιτροπή διαθέτει λυσιτελή μέτρα για να επιβάλλει σε μία επιχείρηση την παύση παραβάσεως.

Ειδικότερα, δεν μπορεί να γίνει δεκτή δικαιολογία για παρόμοιο περιορισμό στην ελευθερία συνάψεως συμβάσεων, εφόσον υπάρχουν πολλά μέσα για να παύσει η παράβαση. Αυτή είναι περίπτωση των παραβάσεων του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης που προκύπτουν από την εφαρμογή συστήματος διανομής. Πράγματι, τέτοιες παραβάσεις μπορούν να παύσουν επίσης με την εγκατάλειψη ή την τροπο-

ποίηση του συστήματος διανομής. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή έχει, ασφαλώς, την εξουσία να διαπιστώνει την παράβαση και να διατάσσει τα ενδιαφερόμενα μέρη να παύουν την παράβαση, δεν εναπόκειται όμως σ' αυτήν να επιβάλλει στα μέρη την επιλογής της μεταξύ των διαφόρων δυνατοτήτων συμπεριφοράς που όλες είναι σύμφωνες προς τη Συνθήκη.

2. Όταν η Επιτροπή επιλαμβάνεται καταγγελίας βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού 17, δεν έχει την υποχρέωση να αποφαίνεται με απόφαση περί του υποστατού της προβαλλομένης παραβάσεως, εκτός όταν το αντικείμενο της καταγγελίας υπάγεται στις αποκλειστικές της αρμοδιότητες, όπως η ανάκληση της χορηγηθείσας βάσει του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης εξαιρέσεως, ούτε να διενεργήσει έρευνα. Πράγματι, εφόσον της έχει ανατεθεί η αποστολή επιτηρήσεως και ελέγχου, εκτεταμένης και γενικής στον τομέα του ανταγωνισμού, το ότι η Επιτροπή καθορίζει διαφορετικούς βαθμούς προτεραιότητας για τους φακέλους των οποίων επιλαμβάνεται είναι σύμφωνο προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο.

Ωστόσο, αφενός, οι διαδικαστικές εγγυήσεις που προβλέπονται το άρθρο 3 του κανονισμού 17 και το άρθρο 6 του κανονισμού 99/63 υποχρεώνουν την Επιτροπή να εξετάζει με προσοχή τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που της γνωστοποιεί ο καταγγέλλων για να εκτιμήσει εάν τα εν λόγω στοιχεία αποκαλύπτουν συμπεριφορά ικανή να νοθεύσει τον ανταγωνισμό στο εσωτερικό της κοινής αγοράς και να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, αφε-

τέρου, κάθε απόφαση θέσεως στο αρχείο μιας καταγγελίας πρέπει να αιτιολογείται έτσι ώστε ο κοινοτικός δικαστής να μπορεί να ασκεί τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως.

3. Είναι νόμιμη η αναφορά από την Επιτροπή στο κοινοτικό συμφέρον για τον καθορισμό του βαθμού προτεραιότητας που πρέπει να δοθεί σε υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί. Για να εκτιμήσει το κοινοτικό συμφέρον πρέπει να λάβει υπόψη τις συγκεκριμένες περιστάσεις και, ιδίως, τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που της γνωστοποιούνται. Εναπόκειται στην Επιτροπή να σταθμίσει, ιδίως, τη σημασία της επικαλουμένης παραβάσεως για τη λειτουργία της κοινής αγοράς, την πιθανότητα αποδείξεως της υπάρξεώς της και την έκταση των αναγκαίων μέτρων έρευνας για να εκπληρώσει,

υπό τις καλύτερες συνθήκες, την αποστολή της που συνίσταται στο να μεριμνά για την τήρηση των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης.

4. Όταν, για να δικαιολογήσει τη θέση στο αρχείο σε καταγγελία για παράβαση των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού που της υποβάλλει επιχείρηση, η Επιτροπή επικαλείται το ότι ο καταγγέλλων μπορεί να προβάλει τα δικαιώματά του ενώπιον του εθνικού δικαστή, είναι αναγκαίο ο κοινοτικός δικαστής που καλείται να ελέγξει τη νομιμότητα της εν λόγω θέσεως στο αρχείο να ελέγξει εάν η έκταση της προστασίας που τα εθνικά δικαιοδοτικά όργανα μπορούν να παράσχουν στα δικαιώματα που ο καταγγέλλων αντλεί από τις διατάξεις της Συνθήκης εκτιμήθηκε ορθώς από την Επιτροπή.